

הפעולה העיקרית בענין זה צריכה להיות - חגובת המוגי העוול, לאחר הפגנה. אולם פועלים במקומות חיוניים שיעזבו העבודה מחר לשם הפגנה צריכים להעניש - שלא יוחזרו לעבודה. וננחתה הוראה להנהלת העש שאם פועל יקזוב עבודה לשם הפגנה זו - לא אמא ארשה לחזור לעבודה. הוראה כזו נמתי גם למשרד הבטחון. לדעתי יש לעשות כדבר הזה גם בנפל - אבל זה ענינו של רמז. שליחי הוה"מ התחייבו לא לדרוש החזרתם לעבודה של מפירי ההוראה שלי.

בררנו אח"כ צרכי ההתישבות והשכון. הוסכם שיפרש אחוז מסוים (הצעה 25%) לחיילים משוחררים בכל סוג של שיכון, והוסל על ועדה מיוחדת (יוספסל, גרשון זק, מינקסלטיין, גוריון) לקבוע הפרטים.

- שיחה עם מ. מקלף. הוא חרד קצת לעתיד שתוף טעולתו עם יגאל, אבל רוצה לעבוד אתו ומניח שהעבודה תהיה אפשרית. איני מסכים לדעת יגאל בדבר מכנה המסה - אבל מכיר בזכותו לארגן המסה לפי מעמו. חושש לעמדת חיים וביקש ממני לשוחח אתו.

- בא אצלי רוקח. עולים ואנשי אצל חופסים ששחים בסביבות העיר ומעמידים אהלים. זה מחבל בתכנון הבנין. ביקשתי שרף לברר הנעשה.

26.10.49, יום ד', ג' חשרי

ישיבת ועדת החוקה והבטחון. הבאתי לפנייהם החיקונים הדחופים בשמות הצבאי. הסכימו ששני היו"ר (זיאמה וניר) יקבעו ועדה מצומצמת שתברר דחיפות החיקונים וחציע לכנסת בימים הראשונים לפתיחה לקבלם בחיקון זמני לשיפוס.

- נשארתי בצהרים במשרדי, כי לפי החששות של אחמול היו צריכים המפגינים לבוא לקריה. ההוראות שנחתי לא למנוע כוח כניסת המפגינים - היחה מיוחדת, עד שלוש לא בא איש וניגשתי הביתה ומשט לרחוב גאולה לחנוכה בית הספרים. לא מצאתי עקבות מהפכה בעיר. חזרתי בארבע לקריה - ומצאתי שקט גמור. אמרו שהמפגינים מונים כאלפיים איש ועושים רושם עלוב. בראש הולכים אנשי השה"צ, מיקונים וכמובן משה סנה. יבושם להם.

לפנות ערב סלפנתי לזיאמה. הוא מודה עכשיו שלא הייתי משוגע אחמול ושחאוראוי היו נכונות, אם כי הוקר בא למשרדו ושאל "איפה העזים?" (לאחר שבבית יושבים גנדיסטים...)

מבתי החרושה של חקש לא נעדר אף איש. ועד הפועל פרסם כרוז שהודעה משרד הבטחון היא התגרות ואין פועל נקרא להפגנות.

- בערב בא אצלי יגאל - לי.ס. יש כתבה סודית על קשר בין בריאנט וס. על בריאנט הוסל החפקיד למסור כניעת ח"א למצרים... הזמנתי את י.ס. הוא קיבל תעודה זו מו.א. המכתב נשלח לפני שלושה ימים. י.ס. דרש ממנו לבטל המשפט - אמרתי לו שאין כל שייכות בין המכתב שכידו ובין המשפט והממשלה לא תתערב במהלך המשפט. אמר שלאחר עדותו של ראה שלא נוקמו חל שנוי. הוא מוכן להודות שהמשפט לא היה משפט ולא.ב. לא היחה סמכות להרכיב משפט, ואילו היה משפט הובן לא היה מוצא את ס. יושב. אמרתי זה משנה כל הדבר, ועליו להפגש עם י.ש. נפגשו שניהם ואחרי חמרונים וויכוחים שנמשכו עד אחרי חצות הגיעו לידי הבנה הדדית.